

22. května 2002
 Ač rozhodnutí nabylo právní moci dne
 KRAJSKÝ SOUD V PLZNI

dne 5. června 2002

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. března 2002 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Přemysla Špicara a přísedících PhDr. Josefa Buřiče a Josefa Kočky **t a k t o** :

Obžalovaný

O J

nar. [redacted] ve [redacted], trvale bytem [redacted], t.č. ve vazbě ve Věznici Plzeň

je v i n e n , ž e

- 1) dne 17.8.2001 v době od 18.20 do 19.17 hod. v [redacted], v čp. [redacted] v rodinném domku P [redacted] T [redacted], fyzicky napadl P [redacted] T [redacted], nar. [redacted], tím způsobem, že jej nářadovým klíčem zv. „hasák“ opakovaně udeřil do hlavy, čímž mu způsobil rozlámání klenby lební vpravo vpředu s puklinami pravé temenní a spánkové kosti, rozlámání spodiny lební v pravé přední a střední jámě lební, pohmoždění a otok mozku, vícečetné rozlámání obličejových kostí, vícečetné rány na obličejí a hlavě, přičemž toto zranění vedlo k smrti poškozeného.
- 2) dne 17.8.2001 v době od 18.20 do 19.17 hod. v [redacted], v čp. [redacted] v rodinném domku P [redacted] T [redacted], nar. [redacted], poté co jej fyzicky napadl opakovanými údery nářadovým klíčem zv. „hasák“ udeřil do hlavy což vedlo k smrti poškozeného, poté z opasku P [redacted] T [redacted] odcizil mobilní telefon Nokia 5110, z obývacího pokoje odcizil dva videorekordéry zn. Orion a HCN, zesilovač DENON, věci pak nanosil do jeho vozidla Ford Escort, SPZ [redacted], ve kterém se nacházely další věci a to radiomagnetofon Nordmende, překapávač Krups, překapávač s rychlovarnou konvicí Philips, vrtačka Inerkrenn, načatý prací prášek Pallor 9 kg, pytel použité obuvi, pytel použitých oděvních součástek, cukrovinky, víno a další věci, vše v hodnotě 15.560,- Kč, z místa pak odjel vozidlem poškozeného Ford Escort v hodnotě 76.100,- Kč, odcizené věci rozprodal a vozidlo poškozeného později odstavil u obce Robčice na okrese Plzeň-jih, když mu došla

nafta, předtím však z vozidla odmontoval autorádio Blaupunkt s reproduktory v hodnotě 580,- Kč, které rovněž později prodal,

t e d y

- 1) jiného úmyslně usmrtil,
- 2) přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a takovým činem způsobil škodu nikoli malou.

č í m ž s p á c h a l

- 1) trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 tr. zákona,
- 2) trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, odst. 2 tr.zák.,

a z a t o s e o d s u z u j e

Podle § 219 odst. 1 tr.zák. za použití § 35 odst. 1 tr.zák. k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) roků.**

Podle § 39a odst. 3 tr.zák. se k výkonu trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit na náhradu škody poškozenému J. T., bytem , čp. , částku ve výši 11.212,- Kč

O d ů v o d n ě n í

Dne 3.12.2001 byla ke zdejšímu soudu podána obžaloba KSZ Plzeň, sp.zn. 2 KZv 64/2001 na obžalovaného O. J. pro trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. h) tr.zák., kterého se měl dopustit skutkem blíže popsáním v předmětné obžalobě. V rámci dokazování u hlavního líčení byl vyslechnut obžalovaný, svědci O. L., A. Č., J. T. a bývalá manželka obžalovaného, M. J. Rovněž byli vyslechnuti znalci z odvětví soudní lékařství, psychiatrie a psychologie, podle § 211 odst. 5 tr.ř. byly přečteny znalecké posudky z oboru ekonomika - ceny a odhady, podle § 213 odst. 1 tr.ř. pak přečteny další listinné důkazy, zejména odborná vyjádření kriminalistického ústavu, protokol o rekonstrukci, protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací a osobní materiály obžalovaného. Na podkladě provedeného dokazování byl zjištěn následující skutkový děj.

Obžalovaný se dne 17.8.2001 rozhodl navštívit P. T. v místě jeho trvalého bydliště v a prodal mu atrapu mobilního telefonu, kterou vydával za fungující mobilní telefon. Poté, co poškozený tuto skutečnost zjistil, obžalovaný poškozeného bez jakéhokoliv upozornění fyzicky napadl tak, že jej sedícího na židli udeřil nářadovým klíčem, zv. *hasák*, do hlavy a poté co poškozený spadl na zem, ve svém útoku pokračoval, zakryl obličej poškozeného hadrem a opakovaně, nejméně ještě čtyřikrát jej udeřil tímto klíčem do oblasti hlavy, čímž mu způsobil rozlámání klenby lební vpravo vpředu s puklinami pravé

temenní a spánkové kosti, rozlámání spodiny lební v pravé přední a střední jámě lební, pohmoždění a otok mozku, vícečetné rozlámání obličejových kostí, vícečetné rány na obličejí a hlavě, přičemž toto zranění vedlo ke smrti poškozeného. Poté poškozeného zakryl dalšími hadry a odcizil mobilní telefon Nokia 5110 a z dalších prostor rodinného domku pak ještě dva videorekordéry zn. Orion a HCN, zesilovač DENON a tyto věci nanosil do vozidla poškozeného - zn. Ford Escort, SPZ [REDAKCE], ve kterém se nacházely další věci a to radiomagnetofon Normende, překapávač Krups, překapávač s rychlovarnou konvicí Philips, vrtačka Inerkrenn, načatý prací prášek Pallor 9 kg, pytel použité obuvi, pytel použitých oděvních součástí, různé cukrovinky, víno a další věci, vše v hodnotě 15.560,- Kč. Následně obžalovaný z místa činu i s uvedeným vozidlem v hodnotě 76.100,-Kč odjel a odcizené věci rozprodal. Vozidlo poškozeného, které měl v úmyslu nejprve také prodat, nakonec odstavil u obce Robčice na okr. Plzeň-jih, když mu došla nafta, předtím však ještě z uvedeného vozidla odmontoval a posléze prodal autorádio zn. Blaupunkt s reproduktory v celkové hodnotě 580,- Kč.

Obžalovaný již v přípravném řízení vypověděl, že kritického dne hlídal děti, bývalá manželka nebyla doma a on neměl jídlo pro děti. Doma našel obal s klávesnicí Nokie 5110, dal ho dohromady a zatelefonoval P. T. [REDAKCE] a domluvili se, že za ním večer přijede. Krátce po 20.00 hod. přijel za P. T. [REDAKCE] do místa jeho bydliště, v té době byl T. [REDAKCE] na dvoře u svého vozidla značky Ford Escort a za vozidlem měl zapřažený vozík, na kterém byla naložena kola, která mu pomohl vyložit. Ještě na dvoře ukázal T. [REDAKCE] svůj mobilní telefon a T. [REDAKCE] ho pozval do kotelny, kde si T. [REDAKCE] sedl na židli. Zde také T. [REDAKCE] zjistil, že telefon je atrapa a poté obžalovaný jak sám uvedl : *no a pak jsem ho praštil*. Vypověděl, že na ponku ležel klíč - *hasák - ten jsem vzal a praštil ho do temene nebo do čela hlavy*. Obžalovaný vypověděl, že po této ráně poškozený spadl na zem, chvilku zůstal nehybně, pak se svalil na levou stranu a na záda. Obžalovaný dále přiznal, že poškozenému dal ještě asi jednu nebo dvě rány do hlavy. Uvedl, že když poškozený spadl přikryl mu obličej hadrem, který vzal na ponku. Přes tento hadr mu dal jednu nebo dvě rány do obličejí a bylo to stejným klíčem jako při první ráně. Pak poškozeného celého přikryl kusem látky, který vzal v obývacím pokoji na křesle. Poškozenému také svázal nohy kšandami, které rovněž vzal na ponku. Obžalovaný uvedl, že poškozený *furt jako strašně dejchal, jako zhluboka, takový divný*. Uvedl, že viděl krev již po té první ráně a nezkoušel, jestli poškozený žije. Dále vypověděl, že běžel do obývacího pokoje a zde vzal videa, která naložil do auta a odjel. Stejně tak doznal, že si vzal nazpět atrapu svého telefonu a mobilní telefon poškozeného - Nokia 5110. Odjel za O. L. [REDAKCE], kterému předtím telefonoval a nabízel odcizené věci. O. L. [REDAKCE] jej nakonec nakontaktoval na A. Č. [REDAKCE]. Doznal, že uvedené věci prodal A. Č. [REDAKCE] za 1.500,- Kč a mobilní telefon poškozeného za 600,- Kč.

Obžalovaný dále uvedl, že v době kdy pomáhal poškozenému skládat kola, viděl že vozidlo poškozeného je plné zboží, že asi musel přijet z Německa. Vypověděl, že útok proti poškozenému trval asi 5 minut (od první do poslední rány). Celkově se zdržel v domě poškozeného asi 15 minut. Obžalovaný vypověděl, že další věci z vozidla poškozeného - čokolády a bonbóny dal doma dětem a pak jezdil s vozidlem poškozeného po Plzni a když jel směrem na Prahu vyhodil předmětný klíč. Nakonec vozidlo, u kterého došly pohonné hmoty, rozsvítila se kontrolka oleje a baterie, odstavil mimo silnici na travnaté ploše a jel autostopem do [REDAKCE]. V této části výpovědi také uvedl, že neví proč zabil P. T. [REDAKCE]. V dalších výpovědích obžalovaný zejména upřesnil, co vše v domě poškozeného odcizil, uvedl, že rovněž z tohoto vozidla prodal autorádio a reproduktory.

Obžalovaný se v průběhu přípravného řízení zúčastnil též rekonstrukce, při které pozměnil svoji výpověď a to zejména v motivaci svého jednání a v aktivní účasti poškozeného na počátku konfliktu, který vyvrcholil ranou klíčem - *hasákem*. Obžalovaný po skončení této rekonstrukce, ještě téhož dne dopisem vyšetřovateli P ČR sdělil, že při provádění rekonstrukci v některých částech změnil svoji výpověď, kterou učinil jako první před vyšetřovatelem. Napsal, že při rekonstrukci se věci neodehrály tak, jak předváděl ale odehrály se ve skutečnosti tak, jak vypověděl při své první výpovědi. Tuto skutečnost odůvodnil tím, že podlehl vlivu osob se kterými byl na vazbě a které ho přesvědčily, že takto zkonstruovanou výpovědí *odbourává loupežný motiv vraždy*. Vyjádřil lítost nad tím, že lhal.

K dalšímu výsledku obžalovaného došlo poté, co vyšetřovatel obdržel tento dopis obžalovaného. Zde pak obžalovaný opětovně uvedl, že při rekonstrukci i psychologovi uvedl některé skutečnosti, které se neodehrály tak, jak děj ve skutečnosti proběhl. Opětovně zmínil osoby ve vazbě, které jej ovlivňovaly a on *podlehl jejich svodům*. Vypověděl, že původním záměrem návštěvy poškozeného byl prodej atrapy mobilního telefonu, aby získal finanční prostředky pro děti, když jejich matka nebyla doma. Popřel, že by poškozeného napadl jiným způsobem než údery předmětným klíčem, např. údery pěstí či kopáním.

V rámci dokazování u hlavního líčení obžalovaný rovněž vypovídal. Obžalovaný potvrdil, že kritického dne, když bývalá manželka přišla domů, tak jak byl domluven s poškozeným, odjel za ním vlakem do místa jeho bydliště. Když poškozený zjistil, že mu chce prodat místo mobilního telefonu pouze jeho atrapu, řekl něco v tom smyslu *to ne*. Obžalovaný uvedl, že v té chvíli mu blesklo hlavou, že nebude mít dětem co dát a tak vzal klíč, který tam ležel a praštil poškozeného do horní části hlavy. V této chvíli seděl poškozený na židli a po této ráně spadl na zem. V té době byly na ponku nějaké hadry a spadly poškozenému na hlavu. Uvedl, že žádný hadr mu na hlavu nedával až později ho přikryl pokrývkou. Dále uvedl, že když poškozený takto ležel na zemi a měl hadr na hlavě, ještě jej 2x nebo 3x udeřil opět tím klíčem (*hasákem*) do hlavy. Potom běžel do obýváku, zde vzal pokrývku a tou přikryl poškozeného, zároveň mu nohy svázal kšandami, které rovněž ležely na ponku. K dotazu, proč poškozeného přikrýval pokrývkou a svazoval nohy, obžalovaný uvedl, že *nevím ...možná asi aby neutekl nebo mě nezmlátil*. K dalšímu dotazu uvedl, že když po první ráně se poškozený zvedal, dal mu ještě další rány, proč mu je dal, ale neví. Obžalovanému byla předestřena část jeho výpovědi z přípravného řízení, kdy mimo jiné vypověděl že když poškozený po první ráně spadl na zem, přikryl mu obličej hadrem, který vzal na ponku a přes tento hadr mu dal další jednu nebo dvě rány. Obžalovaný k tomu uvedl, že *tak jsem mu tam ten hadr asi dal, asi tam spadnul, já nevím ...* K dotazu, proč potom přikrýval poškozeného pokrývkou z obývacího pokoje uvedl, že *ty hadříky nestačily, tak jsem šel sehnat větší kus*. K dotazu, zda měl nějakou představu, co se může poškozenému stát, když jej mlátil klíčem do hlavy, uvedl, že neví a pokud jde o videa, až ve chvíli, když bral tu pokrývku jej napadlo, že je sebere. V dalším pak vypovídal v podstatě shodně jako ve svých výpovědích před provedením rekonstrukce a po provedené rekonstrukci. Obžalovaný tak na svoji obhajobu neuvedl nic právně významného.

Výslechu obžalovaného u hlavního líčení byli přítomni i znalci z oboru zdravotnictví - odvětví soudní lékařství. Tito po výsledku obžalovaného odkázali na již dříve vypracovaný znalecký posudek a stvrdili jej. Z předmětného posudku vyplynulo, že poškozený útokem obžalovaného utrpěl pohmoždění a otok mozku, rozlámání klenby lební vpravo vpředu s puklinami v pravé temenní a spánkové kosti, puklinu s oblomením a vpáčením dovnitř v levé temenní kosti, rozlámání spodiny lební především v pravé přední a střední jámě lební, vícečetné rozlámání obličejových kostí, vícečetné rány na obličejí a hlavě, tržně zhmožděnou

ránu na vnitřní straně rtů a krevní podlitiny a oděrky na obličejí. K mechanismu vzniku zjištěných zranění znalci uvedli, že poranění na pravé straně obličeje vznikla opakovanými silnými údery tvrdým předmětem o delší hraně. Poranění vlevo na hlavě bylo způsobeno prudkým silným úderem pevného tvrdého předmětu o menší ploše. Zjištěná poranění mohla být způsobena *hasákem*. Některá poranění (zvláště v oblasti úst a levého oka) mohla vzniknout působením pevného oblého předmětu o malé ploše, jakou je např. ruka sevřená v pěst. Podle znalců poranění v oblasti hlavy byla způsobena nejméně pěti údery. Posloupnost vzniku jednotlivých poranění nelze, jen na základě pitevního nálezu, jednoznačně určit, vznikla však v krátkém časovém sledu za sebou. Jako nejpravděpodobnější se jeví ta skutečnost, že rána v oblasti levé temenní krajiny byla způsobena v době, kdy poškozený stál nebo seděl. Ostatní rány - vpravo na obličejí - odpovídají tomu, že byly způsobeny v době, kdy již ležel na tvrdé podložce a jeho hlava tak byla fixována. Podle znalců na horních končetinách poškozeného nebyla nalezena poranění, která by svědčila pro jeho aktivní sebeobranu. Útok byl veden opakovanými údery proti hlavě poškozeného a zde v lební části je uložen mozek. Lze tedy říci, že útok byl veden proti životně důležitému orgánu. Poranění, které P. T. utrpěl, bylo svoji povahou smrtelné, vedlo během krátké doby k jeho smrti. Zraněného nebylo možno zachovat při životě ani při poskytnutí včasné odborné lékařské péče. Podle charakteru a rozsahu zjištěného poranění lze říci, že ke smrti poškozeného nemuselo dojít okamžitě, ale v průběhu krátké doby po napadení. Bezprostředně po utrpěném poranění (zhmoždění mozku) však následovalo bezvědomí, takže nelze ze soudně lékařského hlediska připustit žádnou schopnost volního jednání v této době. Šlo o smrt násilnou, způsobenou druhou osobou.

Znalci u hlavního líčení rovněž uvedli, že pokud jde o tvrzení obžalovaného, že poté co přikryl poškozeného pokrývkou a procházel kolem něho a slyšel divné dýchání, toto není v rozporu se zjištěnými skutečnostmi, neboť osoby v hlubokém bezvědomí mohou při dýchání laikovi připadat jako chrápání. Obžalovaný ke znaleckému posudku uvedl, že neví kolik dal poškozenému ran.

U hlavního líčení byli vyslechnuti svědci O. L. a A. Č., kteří ve svých výpovědích potvrdili, že byli kontaktováni obžalovaným za účelem prodeje různých věcí (patřících poškozenému), jejichž původ však neznali. Shodně uvedli, že poškozeného P. T. neznali a v místě jeho bydliště nebyli. Otec poškozeného, J. T. ve své výpovědi popsal okolnosti nálezu svého syna a přivolání lékaře a policie. Ke svému synovi uvedl že syn nebyl násilnické povahy. Vypověděl, že syn pracoval různě v Německu odkud také vozil *staré křápy, boty, šatstvo a prodával to cikánům*. Když tehdy přišel za synem, otvíral si svými klíči, neboť jak dům, tak i kotelna, do které se dalo chodit i zvenčí, byly zamčeny (obžalovaný doznal, že když odcházel z domu poškozeného, odcházel kotelnou a protože ve dveřích byly klíče, otočil jimi a posléze klíče zahodil). Z výpovědi sv. J. - bývalé manželky obžalovaného - vyplynulo, že faktickým důvodem k rozchodu mezi manželi byly finanční problémy, kvůli kterým se často hádali. Po rozvodu byly děti svěřeny soudem do její péče a v té době - v roce 2001 - bydle obžalovaný s ní a dětmi v , neboť byt byl psán na něho. Nájem však neplatil, žádné peníze ji nedával, pouze dětem občas koupil jídlo nebo hračky. Kritického dne odjela do Klatov za svým přítelem a obžalovaný zůstal s dětmi doma sám. Vrátila se ten samý den a mimo bydliště byla asi čtyři hodiny. Popřela, že by se stalo, že by děti neměly kdy co jíst. Vypověděla, že od své matky také věděla, že někdy byl obžalovaný za ní pro peníze s tím, že je chce pro děti, matka mu však žádné peníze nedala. Vypověděla také o situaci, ke které došlo asi tři týdny před danou událostí, kdy jí telefonoval na mobilní telefon poškozený (telefonoval jí, protože obžalovaný neměl telefon) s tím, že mu obžalovaný prodal

rozbitý telefon a chtěl, aby mu obžalovaný zavolal. Svědkyně také uvedla, že poškozený a obžalovaný se navzájem navštěvovali, důvody ale nevěděla. Stejně tak vypověděla, že obžalovaný kritického dne přijel domů vozidlem, dal jí cukrovinky a řekl, aby je dala dětem, bližší nesděloval. Dále uvedla, že obžalovaný ani jí ani děti, které měl velmi rád, nikdy fyzicky nenapadl. Obžalovaný neměl k výpovědi svědkyně připomínek.

U hlavního líčení byli slyšeni znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie. Z psychiatrického posudku plyne, že v době znaleckého vyšetření ani v době stíhaného jednání nebyly u obžalovaného zjištěny známky svědčící pro duševní chorobu ani poruchu. Nebyly prokázány závažnější psychopatologické rysy, a to ani rysy asociální či anetické. Nebyla zjištěna závislost na alkoholu ani jiných psychoaktivních látkách či jejich nadměrné zneužívání. Ve vztahu ke stíhanému jednání znalci hodnotí rozpoznávací a ovládací schopnosti jako plně uchovalé. Chorobná, tj. psychotická motivace zjištěna nebyla. Známky patického, tj. chorobného afektu prokázány nebyly. Podle názoru znalců se obžalovaný jednání dopustil ve vzteku, tj. afektu prostém. Zjistný motiv jednání prokázán nebyl.

Ze závěru psychologického posudku plyne, že obžalovaný dosahuje dostatečné rozumové vyspělosti, lze ho považovat za jedince, u kterého nejsou vykrytalizované vzorce chování, které by umožňovaly schopnost provádět na patřičné úrovni potřebnou autokorekci. Posuzovaného z forenzně psychologického nelze celkově hodnotit jako osobu zvýšeně sociálně akcentovanou ve smyslu psychopatické osobnosti, která by vykazovala zvýšenou bezcharakternost. Je však nutné jej označit za osobu zvýšeně sociálně rizikovou se zvýšenými latentními předpoklady pro výskyt četných problémů. Podle znalce psychologa lze s vysokou pravděpodobností konstatovat, že v době spáchání trestného činu nebyl u obviněného přítomen afekt a nebylo přítomno ani zkratové jednání. Pokud se obviněný skutečně trestného činu skutečně zúčastnil a poškozeného zavraždil, pak jeho jednání bylo motivováno trochu „atypickými“ motivy a do jeho motivace vstoupila osobnostní konfigurace obviněného velmi specifickým a poměrně zvláštním způsobem. Jako velice nepravděpodobné se jeví, že by primární motivy vraždy bylo možné spatřovat v tom, že obviněný potřeboval peníze, aby mohl nakrmit hladové děti. Stejně tak se jeví jako vysoce nepravděpodobné, že by realizace vraždy byla důsledkem psychického selhání člověka, který byl vystaven tak silnému vnějšímu či vnitřnímu tlaku, že bez zjevné příčiny zabil téměř neznámého člověka. Podle znalce psychologa motivy vraždy je možné hledat ve vazbě na osobnostní strukturu obviněného, ve vazbě na jeho interpersonální pozici a dále v podobě vztahu, který vůči zavražděnému zaujímal. Nebylo s dostatečnou pravděpodobností prokázáno, že by obviněný vykazoval nadprůměrné latentní dispozice k agresivnímu jednání ve vypjatých situacích. Podle znalce obviněný netrpí bájnou lživostí, projevují se však u něho sklony k účelovému zkreslování informace ve svůj prospěch. Příčiny těchto sklonů je nutné hledat ve spojení s potřebou získat co „nejvýhodnější“ postavení ve vyšetřované události a s tím související obavou z velikosti případného trestu. U hlavního líčení znalce uvedl, že sdělení obžalovaného o tom, že v době, kdy poškozený zjistil, že jde o atrapu telefonu a obžalovanému mělo problesknout hlavou, že nebude mít co dát dětem, nelze brát jako motiv primární.

Znaleckým posudkem z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, bylo prokázáno, že hodnota všech věcí, které obžalovaný odcizil poškozenému činí 15.560,- Kč. Hodnota vozidla zn. Ford Escort, SPZ [REDAKCE], které bylo rovněž ve vlastnictví poškozeného a které obžalovaný odcizil, byla znalcem vyčíslena na částku 76.100,- Kč. Obžalovaný k těmto znaleckým posudkům neměl připomínek. Ze zprávy firmy HYNEX Klatovy, elektronické zabezpečovací systémy plyne, že k vypnutí elektronického systému v domě poškozeného P.

T█████ došlo dne 17.8.2001 v 18.20 hod. Obžalovaný, který doznal, že věděl o kamerovém systému na domu poškozeného, popřel, že by nějaký zásah do tohoto systému prováděl.

Jednání obžalovaného bylo obžalobou KSZ Plzeň, sp.zn. 2 KZv 64/2001 ze dne 30.11.2001 kvalifikováno jako trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. h) tr.zák., tedy že obžalovaný v úmyslu získat majetkový prospěch jiného úmyslně usmrtil.

Krajský státní zástupce ve své závěrečné řeči zmínil jednotlivé výpovědi obžalovaného a kdy podle jeho názoru se provedeným dokazováním nepodařilo přesně zjistit motiv jednání obžalovaného, lze s určitostí říci, co bylo spouštěcím impulsem k danému jednání. Obžalovaný přijel za poškozeným, aby mu prodal rozbitý mobilní telefon, avšak tento zjistil nefunkčnost přístroje a poté došlo k napadení. Z posudku znalců z oboru psychiatrie vyplývá, že ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly v době činu plně zachovány, obžalovaný jednal v tzv. afektu prostém, přičemž zistný motiv jednání nebyl prokázán. Státní zástupce se zabýval i závěry psychologického znaleckého posudku a zmínil, že bylo zjištěno, že obžalovaný je osobností s nedostatečně vykrystalizovanými vzorci jednání, jedná se o osobu zvýšeně sociálně rizikovou. Podle státního zástupce důležitým se jeví zjištění, že obžalovaný je zvýšeně citlivý na autoritativní jednice, na což odpovídá buď snahou vyhnout se těmto jedincům a konfliktům s nimi a pokud je tato snaha marná, vytvoří si silně negativní vztah. Takový vztah podle vyjádření znalce existoval právě mezi poškozeným T█████ a obžalovaným. Primární motiv daného jednání lze spatřovat v určitém negativním vztahu obžalovaného k poškozenému, vyplývající z nadřazenosti poškozeného, přičemž obžalovaný svoji sociální roli v tomto směru nezvládl. Podle státního zástupce se lze domnívat, že prvotním impulsem a spouštěcím mechanismem celého jednání bylo to, že poškozený odhalil, že přístroj, který mu obžalovaný nabízel, je atrapou. Obžalovaný však musel vědět, že úderý hasákem, které vedl proti hlavě, tedy životně důležitému orgánu poškozeného, může přivodit jeho smrt. Ze všem těchto důvodů navrhl kvalifikovat jednání obžalovaného jako trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 tr.zák. ve vícečinném souběhu s trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1, odst. 2 tr.zák. Poukázal na hodnocení osoby obžalovaného, na možnost resocializace, tak, jak se o této vyjadřovali znalci z odvětví psychiatrie a psychologie a navrhl uložit trest odnětí svobody v dolní polovině zákonné trestní sazby s výkonem trestu do věznice s ostrahou.

Obhájce obžalovaného ve své závěrečné řeči se rovněž zabývá výpověďmi obžalovaného a uvedl, že zásadním bodem je zjištění, co bylo motivem jednání obžalovaného. Podle názoru obhájce celé jednání obžalovaného bylo zkratkovité a impulsivní, což je dovozováno i tím, že celá řada předchozích obchodů mezi obžalovaným a poškozeným probíhala bez jakýchkoliv komplikací. Obžalovaný sám není násilnické povahy, nikdy se v minulosti žádného násilného jednání nedopustil. Je nepopiratelné, že obžalovaný nešel do domu s úmyslem vraždit, či páchat jakékoliv násilné jednání s úmyslem obohatit se. Obhajoba se v tomto směru ztotožnila se závěrem státního zástupce i s odkazem na závěry znalců z oboru psychiatrie. Rovněž poukázal na osobu obžalovaného a zmínil polehčující okolnosti, hovořící ve prospěch obžalovaného - účinnou lítost, doznání a pomoc orgánům činným v trestním řízení. Poukázal na závěry znaleckého posudku z odvětví psychologie, kdy znalec osobu obžalovaného nehodnotí jako zvýšeně sociálně akcentovanou ve smyslu psychopatické osobnosti, která by vykazovala zvýšenou bezcharakternost. Psycholog hodnotí spáchanou činnost jako souhrn extrémně vyhocené životní situace při výskytu aktuálního stavu, který mohl vyvolat afektivní útlum, jenž při působení na kognitivní funkce mohl vyvolat určité další útlumy. Osobnost

obžalovaného nevykazuje primární inklinaci k zvýšení fyzické agresivitě. Pokud jde o právní kvalifikaci jednání obžalovaný, pak ve shodě se státním zástupcem navrhl uznat obžalovaného vinným trestným činem vraždy podle § 219 odst. 1 tr.zák. a trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1, 2 tr.zák. a uložit obžalovanému trest odnětí svobodu při samé spodní hranici zákonné trestní sazby dle ust. § 219 odst. 1 tr.zák.

Obžalovaný ve své závěrečné řeči a posledním slově se ztotožnil se závěrečnou řečí svého obhájce, vyjádřil lítost nad svým činem a uvedl, že do domu poškozeného nešel krást ani zabít, ale za obchodem jako kolikrát předtím.

Provedeným dokazováním bylo jednoznačně prokázáno, že to byl obžalovaný, který nejméně pět úderů nářadovým klíčem způsobil poškozenému P. T. zranění, které podle závěrů znalců z odvětví soudní lékařství bylo svoji povahou smrtelné a vedlo během krátké doby k jeho smrti. Zraněného nebylo možno zachovat při životě ani při poskytnutí včasné odborné péče. Ke smrti P. T. došlo s největší pravděpodobností ve večerních hodinách dne 17.8.2001 a smrt P. T. byla v přímé i příčinné souvislosti s utrpeným zraněním. Bylo prokázáno, že obžalovaný zaútočil na poškozeného v době, kdy sám nebyl nijak ani verbálně ani fyzicky napadán, jeho útok byl nepochybně překvapivý a poškozený se nestačil ani bránit, o čemž svědčí opět závěry soudně lékařského znaleckého posudku. Prvotní úder nářadovým klíčem byl natolik silný, že poškozený, ačkoliv v dané době seděl na židli, z této spadl na zem a nebyl podle závěrů znalců schopen obrany. Přesto obžalovaný ve svém útoku pokračoval a nakonec zcela bezvládného poškozeného nejenom zakryl hadry, ale svázal mu i nohy a při svém odchodu uzamkl v kotelně. Sám se nepřesvědčoval, zda poškozený žije, žádnou pomoc mu neposkytoval. Všechny tyto skutečnosti svědčí o tom, že chtěl poškozeného usmrtit, přinejmenším byl s tímto srozuměn. Soud se zabýval otázkou, zda jednání obžalovaného skutečně vykazuje veškeré zákonné znaky trestného činu vraždy dle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. h) tr.zák., tedy ve smyslu podané obžaloby, či zákonné znaky trestných činů vraždy podle § 219 odst. 1 tr.zák. a trestného činu krádeže dle § 247 odst. 1, 2) tr.zák., na které se shodli ve svých závěrečných řečech státní zástupce a obhájce obžalovaného.

Trestného činu vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. h) tr.zák. se dopustí ten, kdo v úmyslu získat majetkový prospěch jiného úmyslně usmrtí. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný se nejprve poškozeného telefonicky kontaktoval za účelem prodeje mobilního telefonu, když se jednalo pouze o atrapu, a to za účelem získání finančních prostředků. Zde soud neuvěřil tvrzení obžalovaného, že by tak činil jen proto, aby měl peníze pro hladové děti. Zde nelze přehlédnout, že jeho bývalá manželka byla mimo své bydliště pouze čtyři hodiny a nakonec se domů k dětem vrátila a nepochybně by se o ně postarala. Tyto skutečnosti vedou soud k závěrům, že obžalovaný chtěl získat finanční prostředky pouze pro svoji potřebu. Nakonec také poté, co věci, které odcizil poškozenému a prodal, žádné peníze svým dětem ani bývalé manželce nedal. Při osobním setkání s poškozeným tento zjistil, že jej chce obžalovaný podvést a ten na toto zjištění reagoval tím, že jej opakovaně udeřil do hlavy nářadovým klíčem. Obžalovaný nedokázal vysvětlit, proč takto násilně jednal, když zároveň nebylo zjištěno, že by jej poškozený nějak napadal (ať verbálně či fyzicky). Za této situace pak soud vycházel ze závěrů psychiatrického a psychologického posudku, byť tyto hodnotil stejně jako každý jiný důkaz a ve spojitosti právě s dalšími provedenými důkazy. Podle těchto znalců zjištěný motiv u obžalovaného nebyl primární. S přihlédnutím k závěrům těchto posudků (jak již byly popsány) pak soud dospěl k závěru, že provedeným dokazováním nebylo bezpečně a s jistotou prokázáno, že by u obžalovaného byl úmysl získat majetkový prospěch v době, kdy

kontaktoval poškozeného, kdy se s ním osobně setkal a kdy jej fyzicky napadl. Nebylo vyvráceno tvrzení obžalovaného, že až v době, kdy odešel do obývacího pokoje a zde vzal z křesla pokrývku, jej napadlo, že v domě odcizí elektroniku, což také nakonec učinil. Proto jeho jednání bylo v tomto směru kvalifikováno jako trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 tr.zák.

Provedeným dokazováním, zejména z doznání obžalovaného, výpovědi svědků J. [redacted], L. [redacted] a Č. [redacted], bylo bezpečně zjištěno, že obžalovaný poté, co úmyslně usmrtil poškozeného P. T. [redacted], odcizil z domu poškozeného elektroniku a posléze i před domem poškozeného jeho osobní automobil zn. Ford Escort, přičemž tyto věci (viz výrok tohoto rozhodnutí), kromě automobilu (který později jako nepojízdný odstavil ale z vozidla odcizil a prodal autorádio s reproduktory) a cukrovinek (které dal doma dětem) prodal A. Č. [redacted]. Hodnota odcizených věcí byla znalcem z oboru ekonomika, ceny a odhady byla vyčíslena částkou 15.560,- Kč. Hodnota odcizeného vozidla Ford Escort pak byla znalcem vyčíslena částkou 76.100,- Kč. Provedeným dokazováním bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný odcizil toto vozidlo v úmyslu jej užívat pro vlastní potřebu, nebylo zjištěno, že by tento automobil hodlal použít pouze jako prostředek pro odvoz odcizených věcí a proto i v tomto směru šlo ze strany obžalovaného o trestný čin krádeže. Na základě provedeného dokazování a s přihlédnutím k hodnotě odcizených věcí i ve smyslu ust. § 89 odst. 11 tr.zák., pak bylo jednání obžalovaného též kvalifikováno jako trestný čin krádeže dle § 247 odst. 1, 2 tr.zák.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že se na něho hledí jako na osobu soudně netrestanou, z místa bydliště nejsou k němu vážnější připomínky. Pokud jde o hodnocení různých zaměstnavatelů, hodnocení příliš kladné, je poukazováno zejména na jeho neomluvené absence. Z výkonu vazby je hodnocen kladně.

Společenská nebezpečnost jednání obžalovaného spočívá zejména v tom, že hrubým způsobem porušil zájem společnosti na ochraně života a zdraví lidí a na ochraně majetku. Při hodnocení stupně společenské nebezpečnosti nelze pominout, že obžalovaný surovým a do určité míry i zákeřným způsobem napadl nic netušícího poškozeného. Nelze přehlédnout ani druh nástroje, kterýž jako vražednou pomůcku použil. Obžalovanému přitěžovalo, že spáchal dva úmyslné trestné činy. Soud obžalovanému nepřiznal obhájcem navrhovanou polehčující okolnost lítosti nad spáchaným činem, když obžalovaný např. v době výslechu otce poškozeného u hlavního líčení tuto lítost podle názoru soudu vůbec neprojevil.

Po zvážení všech zákonných hledisek rozhodných pro účel trestu a výměru trestu bylo nutno obžalovaného uložit trest odnětí svobody jako trest úhrnný dle § 35 odst.1 tr.zák., neboť spáchal dva trestné činy. Byl tak ohrožen trestní sazbou danou v ust. § 219 odst. 1 tr.zák. v zákonném rozpětí od 10 do 15 roků. Obhájcem navrhovaný trest při samé spodní hranici zákonné trestní sazby soud nemohl akceptovat. Nemohl přehlédnout stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného, přiznanou přitěžující okolnost a veškeré okolnosti (výše popsané) daného případu. Na druhé strany přihlédl i k závěrům psychiatrického a psychologického posudku, k možnostem resocializace u obžalovaného. Proto uložil obžalovanému trest odnětí svobody ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby a to v trvání 12 roků, když nižší trest by považoval za nepřiměřeně mírný. Rovněž při zohlednění závěrů psychiatrického a psychologického posudku a hodnocení osoby obžalovaného z výkonu vazby dospěl soud k závěru, že účelu trestu a tím i nápravy u obžalovaného bude nejlépe zaručeno v mírnějším typu vězení, než do kterého by jinak měl být podle § 39a odst. 2 písm. d) tr.zák.

zařazen a proto za použití § 39a odst. 3 tr.zák. je k výkonu uloženého trestu zařadil do věznice s ostrahou.

Pan J. T., otec P. T. se řádně a včas připojil k tomuto trestnímu řízení s požadavkem na náhradu škody vůči obžalovanému a to s částkou 11.212,- Kč, jakožto náklady za vypravený pohřeb svého syna. Tento svůj nárok také řádně doložil fakturou pohřebního ústavu a složenkou o zaplacení. Proto soud podle § 228 odst. 1 tr.ř. uložil též obžalovanému povinnost zaplatit na náhradu škody poškozenému J. T. částku ve výši 11.212,- Kč.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadnout rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

V Plzni dne 12. března 2002

Předseda senátu:
JUDr. Přemysl Špicar, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Alena Röhrsetzerová

